

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci obvineného **R. S. a spol.** stíhaného pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. i/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné trestné činy, na neverejnom zasadnutí konanom 6. februára 2017 prerokoval sťažnosť obvineného R. S. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 4Tp/2/2017 zo 16. januára 2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť obvineného R. S. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením (č. l. 28 – 32) rozhodol sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica podľa § 72 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 3 písm. b/ Trestného poriadku o vzatí R. S. do väzby s tým, že lehota väzby začala plynúť 12. januára 2017 o 16.30 hod. a menovaný ju vykonáva v Ústave na výkon väzby v Bratislave. Zároveň rozhodol podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku o nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas priamo do zápisnice o výsluchu sťažnosť obvinený (č. l. 25), ktorú dodatočne prostredníctvom obhajcu odôvodnil (č. l. 52 - 57). V sťažnosti podrobne rozobral doterajší procesný postup polície, špecializovaného trestného súdu i Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (č. l. 52 - 55). Poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky i na znenie čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (č. 1. 56, č. 1. 57) a okrem toho uviedol: „Z doposiaľ vykonaného dokazovania ohľadne údajných kolúzných dôvodov väzby u obvineného R. S. vyplýva, že jediným dôkazným prostriedkom v tomto konaní je výpoveď svedkyne E. V. a kópia listu písaného rukou po maďarsky, ktorý list bol zaistený ako stopa č. 3 pri domovej prehliadke vykonanej v obydlí u E. V.. O pravdivosti tvrdení menovanej svedkyne mám vážne pochybnosti, pretože je nanajvýš **nelogické**, aby v prípade zasielania si listov mimo kontroly OČTK v kolúznej väzbe niekto využíval blízku osobu obvineného, nakoľko komunikácia medzi obvineným a jeho obhajcom nepodlieha takejto kontrole, resp. by bola takáto kontrola za akýchkoľvek okolností nezákonná. Je nanajvýš **nelogické**, aby niekto prepisoval listinnú správu do mobilného telefónu, následne niekomu ukazoval. Je nanajvýš **nelogické**, aby si niekto vzájomne doručoval správy, listy, ktoré neprešli kontrolou OČTK v škole za prítomnosti množstva iných svedkov a navyše za prítomnosti iných svedkov čítal takýto list nahlas, aby všetci prítomní vedeli jeho obsah. Je nanajvýš **nelogické**, aby niekto, kto prečítal list niekomu nahlas, aby si ho zapamätal, lebo ho tá osoba nevie prečítať, následne dal tejto osobe takýto list, aby ho prepísal na počítači. Takáto komunikácia **nemá logiku** a je nanajvýš **nelogické**, aby osoba potom, čo prepíše takýto list na počítači následne tento list zahodila do odpadkového koša doma v kuchyni, kde ho mali následne asi po týždni nájsť vyšetrovatelia pri domovej prehliadke.“ Ďalej uviedol: „Pokiaľ sú naozaj pravdivé tvrdenia svedkyne E. V. a prokurátora, resp. orgánu činného v trestnom konaní ohľadne údajnej kolúznej činnosti obvineného Z. N., tak je nutné konštatovať, že výpoveď svedkyne E. V. a kópia listu písaného rukou po maďarsky, tak tieto dôkazné prostriedky neobsahujú žiadne informácie o činnosti obvineného R. S., ktorý by sa pokúsil ovplyvňovať svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo by iným spôsobom maril vyšetrowanie. Pre naplnenie dôvodnej obavy z kolúznej činnosti pri opätovnom vzatí obvineného do väzby nepostačuje iba fakt, že sa niekto pokúsil kontaktovať svedka, znalca alebo spoluobvineného, ale musí byť zrejmé z jeho vlastných úkonov alebo činnosti, že svoje konanie smeruje k ovplyvňovaniu svedkov, znalcov alebo spoluobvinených, t. j. k zmene výpovede alebo výpovedí nepravdivých skutočností alebo aby nevypovedal. Pokiaľ si takého osoby vzájomne potvrdzujú, že OČTK v ich spoločnom konaní postupujú nelegálne, tak sa jednoznačne nemôže jednať o dôvod na podozrenie z ovplyvňovania svedkov, znalcov alebo spoluobvinených.“ Ďalej obvinený konštatoval, že okrem toho, že údajné kolúzne konanie je rýdzo v rovine teoretickej, nakoľko neexistuje žiadny dôkaz o činnosti obvineného R. S., ktorým by sa pokúsil ovplyvňovať svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo by iným spôsobom maril vyšetrowanie

a také konanie by z jeho strany bolo v úplnom rozpore s reálnou činnosťou, kedy bezprostredne po prepustení z väzby sa zamestnal, staral sa o svoju jedínú dcéru tak, aby trauma z trestného konania, ktorú dcéra utrpela sa nijakým spôsobom nezhoršovala a zároveň sám navštevoval psychológa, nakoľko výkon väzby a priebeh trestného konania na obvinenom zanechal vážne následky, kde ďalší výkon väzby vzbudzuje dôvodné obavy o život alebo zdravie obvineného. S ohľadom na to navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a obvineného prepustil z väzby na slobodu.

Najvyšší súd ako nadriadený orgán v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov uvedených v § 193 ods. 1 písm. a/ alebo b/ Tr. por., na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia a to zo všetkých hľadísk bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, najmä správnosť postupu konania, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia týkajúcich sa obvineného R. S.. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. Zistil tak, že sťažnosť obvineného R. S. nie je dôvodná.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu nadriadený súd zistil, že sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica v rámci procesného postupu dodržal základné zásady trestného konania uvedeného v ustanovení § 2 Tr. por. najvyšší súd konštatuje, že sudca pre prípravné konanie dospel k vyhlásenému uzneseniu po bezchybnom procesnom postupe a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku výrok o vzatí obvineného do väzby ako i výrok o jej nenahradení dohľadom probačného a mediačného úradníka zodpovedajú stavu veci a zákonu.

Rozhodnutiu sudcu pre prípravné konanie nemožno vytknúť žiadnu chybu, či nedostatok, pričom odôvodnenie uznesenia učinil zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo a preto najvyšší súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje bez potreby opakovania tam uvedeného.

Najvyšší súd konštatuje, že u obvineného boli a sú dané formálne (uznesenia o vznesení obvinení sú v spise a prokurátor podal návrh na vzatie obvineného do opätovnej väzby včas) i materiálne podmienky (existencia dôvodného podozrenia a existencia dôvodu väzby) na rozhodnutie o jeho vzatí do opätovnej väzby.

Z predloženého spisu vyplýva, že obvinený R. S. už bol v tejto veci vzatý do väzby (č. l. 580-581) a následne z väzby i prepustený (č. l. 7229). Doposiaľ strávil vo väzbe 5 mesiacov a 1 deň. Preto prokurátor správne podal návrh na vzatie menovaného do tzv. opätovnej väzby (§ 71 ods. 3 Tr. por.) a súd správne rozhodol o vzatí obvineného do opätovnej väzby.

Účelom tejto väzby je opätovne zabezpečiť obvineného pre trestné konanie po tom, čo bol v tej istej veci prepustený z väzby na slobodu. Na rozhodnutie o vzatí obvineného do opätovnej väzby nestačí len obava, že môže nastať niektorý z dôvodov väzby uvedený pod písmenami a/ až f/ § 71 ods. 3 Trestného poriadku, ale tento dôvod musí nastať, čo sa v predmetnej veci aj stalo, pretože obvinený R. S. sa nedovoleným spôsobom kontaktoval so spoluobvineným, o čom poskytla kompletné a mimoriadne presvedčivé informácie svedkyňa E. V. (č. l. 9407 - 9412c, č. l. 9513-9225).

Spochybňovanie tvrdení menovanej svedkyne hypotetickými a špekulatívnymi úvahami obhajoby (viď sťažnosť) je síce legitímne ale nepresvedčivé a nedostatočné na to, aby spochybnili hodnovernosť jej výpovede, najmä keď jej tvrdenia boli objektivizované nálezom listov.

Ďalšiu úvahu obhajoby, že zaistený list neobsahuje žiadne ovplyvňovanie spoluobvineného a preto nejde o kolúzne konanie, taktiež nemohol najvyšší súd akceptovať, pretože ak by to bolo tak ako tvrdí obhajoba, potom nemal ani jeden z obvinených dôvod „pašovať“ listy do väznice a z väznice utajovaným (kolúznym) a nedovoleným spôsobom, ale mohli komunikovať otvorene a prostredníctvom pošty.

Z výpovedí svedkyne E. V. celkom jasne vyplýva dokonané kolúzne konanie ako obvineného R. S., tak aj obvineného Z. N. a preto sudca pre prípravné konanie správne

konštatoval existenciu dôvodu opätovnej väzby podľa § 71 ods. 3 písm. b/ Trestného poriadku a správne rozhodol o vzatí obvineného R. S. do opätovnej väzby.

So zreteľom na uvedené a na to, že sudca pre prípravné konanie nepochybil ani pri určení začiatku plynutia lehoty väzby a rozhodol správne aj o nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka (odôvodnenia k tomu vid' v napadnutom uznesení), najvyšší súd zamietol sťažnosť obvineného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 6. februára 2017

JUDr. Jana S e r b o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Vypracoval : JUDr. Martin Bargel

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová